

ABONAMENTS

Barcelona, mes 5'20 ptes.
Comarques catalanes i territoris de la
República, trimestre 7'50 -
Amèrica llatina i Portugal, fd. 8'50 -
Altres països, id. 25' -

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIOS I RECLAMS SEGONS TARIFA

MIRADOR

BARCELONA.—REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 689. T. 11430. — IMP.: BARBARA, 11 I 13. T. 19603

Idees i comentaris

El reacostament franco-italià

La qüestió del reacostament franco-italià està altra vegada sobre la taula, i prèn aquesta vegada un lloc de primer pla en la situació internacional.

Parlant de reacostament s'ha d'entendre que entre els dos grans països llatins existeixen relacions que no són perfectament amistoses.

Això en part és veritat; solament en part, perquè, malgrat tot, res no ha pogut destruir aquella comunitat de raga i consequent fiestri espiritual que ha fet trobar sempre els dos pobles de costat en un moment de perill.

Qui recorda els esdeveniments que s'han subseguit del 1870 ençà no pot haver cregut mai en una enemistat persistent entre França i Itàlia. Hom ha de reconèixer, però, que hi ha situacions que es repeteixen estranyament. I és així que com passa anys després d'haver combatut junts els exèrcits de Napoleó III i de Victor Manuel II per alliberar Itàlia de la dominació dels alemanys d'Austràlia, a París va veure's, no sense sorpresa i dolor, que Itàlia s'allava amb la tradicional enemiga de França—Alemanya—i amb la no menys pròpia enemiga secular—Austràlia—, i avui, després de la guerra europea, no solament França sinó el món sencer ha assistit atònic a una semianàltia italo-alemanya.

La primera aliança fou deguda a una sincera, encara que exagerada concepció de la missió imperialista italiana de Francesco Crispi, que creia obstatitzada per França; la segona semi aliança és conseqüència d'una evolució mòrbida de Mussolini, acompanyada per metius de fictici rancor pel derengany que sovint Itàlia a Versalles.

No creiem oportú d'aturar-nos sobre el punt referent a l'exaltació expansionista dels homes que avui detenen el poder a Itàlia. Volem, però, observar que el descontentament italià pel tractat de Versalles es basa sovint en la distribució dels "mandats" per les colònies.

Els estatistes que s'han maningut rançant solament envers França, i no envers Anglaterra, que, en aquesta matèria, a Versalles va tenir influència decisiva al punt de fer-se conills el "manat" sobre totes les ex-colònies alemanyes...

La primera aliança desigual per Cristià va caure a trossos el gener d'aquest del 1914, quan havia arribat el moment d'esperar aplicada la segona semi aliança, que va només Alemanya. Els pertunax, que reflecteixen aliments en aquest moment, el pensament de Laval, escrit en França s'aconteix amb poca cosa, admetent davant del món la figura de "demanejants". Això en interès de la pau o per alliberar els italians d'una situació que cada dia es fa més greu.

Tinguin o no èxit aquestes negociacions, és interessant de remarcar que els homes passen i les nacions romanen, i que França i Itàlia estan i sobre si oblia a questions polítiques; no per a ésser adversàries.

J. TORRES I CAPRARA

ADVERTIMENT

Ahir, una avaria de la rota-tiva, sobrevinguda a mig tiratge, no permeté que pogués ésser servida la totalitat de la subscripció. Els nostres subscriptors que ahir es quedaren sense diari rebran avui, junt amb el número del dia, el d'ahir, tot pregant-los que ens perdonin aquest entretancat bon allè a la nostra voluntat.

El discurs de Gil Robles

GIL ROBLES.—No m'estriepu la grua. No s'ieu asse!

ELS ASSES.—No ens ho facis gruar!

Ahir, primer aniversari de la mort de Macià

Milers de ciutadans depositaren flors sobre la tomba

L'aspecte que oeria ahir la tomba del primer president de la Generalitat de Catalunya

En el primer aniversari de la seva mort la tomba del primer President de Catalunya ha estat novament coberta de flors. Si desmemoriat, o

lectors de la bona premsa independent, no haguessin tingut cap record de l'aniversari, que s'esqueix ahir, un

tornab al matí per les Rambles ens

hauria recordat que el vint-i-cinc de

desembre de l'any passat morí Fran-

cesc Macià, el primer President de Catalunya.

A la Rambla de les Flors els floristes no abastaven a atendre les demanades. Una mica sorpreses no po-

gueren satisfer totes les peticions. Rambla avall, eren nombrosíssimes les persones, de totes les edats i aspectes, que es dirigien al vehicle

que els traslladés al Cementiri Nou. A les parades del tramvia de Can Tunis hi havia una llarga era. Els taxíx cobrien la insuficiència del servei tramviari.

Cami de Montjuïc, parelles de la

guardia civil a cavall apareixien, de tant en tant, a les voreres de la carretera. En apropar-se al Cementiri les forces eren més abundants. En les

graonades del recinte es veié tot el

dia una gran gentada d'anants i vi-

ents. I dalt, a la placeta on jovei

les restes de Macià, tot el dia ru-

mangué plena de gent en actitud re-

collida, sota el pal de la bandera

sense bandera.

A les set del matí, així que foren

obertes les portes del Cementiri, co-

mençaren a acudir ciutadans a deposi-

tar corones i rants. A migdia a tot

el voltant de la tomba s'estenia una

caixa de flors. A aquella hora havien

estat depositats més de vuit-cents

rants. Les corones eren dipositades

davant la tomba. D'entre el munt de

flors s'enfilava la petita flama d'una

llàntia votiva.

Destacaven dues corones magnificades, amb façana catalana, i unes

legendes que deien: "Lluís Companys a Macià", "Els Consellers preso-

s a França a Macià". La primera

la deposità el senyor Alavedra, i la

segona en foren portadors els se-

nyors Gómez, Font i Sentís, per vol-

untat expressa dels consellers que es

eren presents. Hi havia, també,

corones dels regidors de l'Ajuntament de

i un treball fet amb flors amb una

inscripció que deia: "Un grup de

captius de l'Uruguai a l'Avi".

A les dotze del migdia visitaren la

tumba els fills de l'honorat President, Maria i Joan. En èsser recone-

guts foren objecte de demostacions de simpatia.

A la una, l'ex-ministre senyor Ca-

sares Quirós, acompanyat del senyor Brauli Solsona, acudi a depositar un

rant sobre la tomba. A més, unes

desenes d'oficials i personalitats

de la defensa nacional i de la Reichs-

wehr, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions, i altres personalitats, i els

representants de diverses organiza-

cions,

Mirador de les Lletres

He tingut una alegria

per J. V. FOIX

Fa vint-i-cinc anys que els qui s'esforçen per vivificar l'esperit repteixen, i ja tenen la mateixa cantarella: llibres! Ens cauen llibres. Per a les nostres biblioteques públiques, llibreries; per a les nostres biblioteques particulars; per a les biblioteques circulants. En francès, en angles, en alemany, en castellà, en italià; llibres. Cal nodrir els pulmons de la pàtria renaixent amb aires d'altura; cal enfortir-la als quatre vents. Nomes una Catalunya forjada al contacte de les cultures vives passarà de l'Anònimat a la Representació. Una nova Unitat cultural dans la gran Diàversitat. Una Realitat nova.

No he dubitat mai de l'elèctricitat d'aquests consells. Nomes en tant que Catalunya es "realitzà" culturalment, sió és, en quan deixarà d'ésser un sentiment vag, una figuració, un dilect, en quan s'escorçarà per a no ésser ja la Planyoliva eterna, o la Plebs—burgesa o proletària—que reclama, acabat de les postes, la llibertat colletiva com una almoina d'altri, assegurà la seva presència. Catalunya, o és una cultura en pugna d'ésser reconeguda com a valor universal o un mitjà de desvagals somnisos, o és una forta espiritual o una feblesa romàntica.

Però aquesta forta espiritual reclama l'elevació del major nombre de virtuts per a obreir-la. Reclama, com deia jà l'altre dia, que l'adhesió dels catalans a la causa sigui individual i efectiva, siixí és, que suposi, suministrant, perdés i guanyés. Qui no es reforma al contacte de la idea, qui no es dóna a la idea ans intent d'explorar-la, qui celebra la victòria del seu material i a benefici propi, qui no es lliura ans pren, no és "patriot" en el sentit més pur: ciutadà de la "comunitat espiritual dels catalans". Paix que la Pàtria, o és aquesta ambició de comunitat major, espiritual, tenu com fisiologia, o és l'expressió d'una simple cobejança dels caps d'una tribu.

Aquesta espiritualització de la idea de la Pàtria, la conquesta de cadascun dels catalans per a la seva reforma espiritual en contacte amb la idea de comunitat major, és precisament allò que entenem com a la millor aportació que la nostra collectivitat, en tant que nació, pot fer a la cultura entesa com a universalitat.

Per a la incorporació de Catalunya a la causa universal de la cultura el

Els llibres nous

"Assaig sobre organització local"

per JOSEP M. MANDOLI
(Barcelona, 1934. Tipografia Occitània)

Es indubtable que el fet local, i més concretament, el fet municipal, adquereix cada dia una major importància. Els problemes que es plantejen a les grans aglomeracions urbanes són cada dia més complicats i, per tant, més difícils de resoldre. I no seria d'estranyar que, a no tardar, arribés a tenir més importància en alguns casos el Municipi que l'Estat. Així, hom calcula, per exemple, que l'any dos mil la ciutat de Nova York arribarà a obtenir la xifra de cent milions d'habitants. Gairebé el mateix podríen dir de Chicago, on més s'ha aprofitat el fenomen de la gran ciutat, ja que a mitjan segle passat no arribava el seu nombre d'habitants a deu mil, i avui dia paga quatre milions.

Això explica l'increment que cada dia prenen els estudis municipalistes, fins al punt d'arrivar a existir, posser per cas, als Estats Units Universitat on es cursen exclusivament estudis sobre qüestions municipals. La bibliografia municipalista es cada dia més densa, arren. Als Estats Units s'ofereix simpatia pel fet municipal. Item de reconeixèixer, però, que a Catalunya no hi ha grans municipalistes, ni, per tant, una nòrdida bibliografia en aquesta matèria. A contribuir al seu augment ha vingut l'obra de l'advocat i secretari general d'Administració Local de Catalunya, senyor Josep M. Mandoli, amb la publicació de l'obra que porta per títol *Assaig sobre organització local*, que encara no té pròleg del senyor E. Sànse i Bougues.

No és un estudi municipalista de gran volatila. Es un analisi breu, però clar, dels aspectes més interessants de la Institució municipal. Consta l'obra de dues parts: teòrica la primera i positiva l'altra. Aquella estuda la Institució municipal en general, d'accord amb els corrents municipalistes actuals, en considerar el Municipi com una societat natural sedentària, determinada per les necessitats de veïnatge i integrada en una collectivitat política superior, però amb fins i interessos propis que regeixen més o menys autonòmics. Es una entitat natural, no una creació de la llei. La segona part tracta de la Llei Municipal en l'aspecte tènic, de les aglomeracions urbanes, del Municipi rural, dels submunicipis, de l'autonomia, del govern, i de les Mancomunitats municipals, de les relacions entre els Municipis i la Generalitat i de l'Oficina Central d'Administració Local. Es una obra de divulgació del que és i significa l'organització local.

FERRAN RUBIES

EL CORREU DE LES LLETRES I DE LES ARTS

★ Cabanyes. — El pintor vilanoví Alexandre de Cabanyes prepara la presentació d'un conjunt de les seves darreres produccions, les quals representen una consolidació dels valors de la seva obra. La inauguració tindrà lloc a la Sala de la Pinacoteca el vinent dissabte, dia 29.

★ Humbert. — Dissabte es va inau-

gurar, amb molt d'èxit, l'exposició d'aquest artista, i va ésser considerada per totom com la millor de les exposicions ara realitzades pel pintor. Humbert està en un moment molt felic de la seva pintura.

★ Serra. — Entre els pintors joves, el nom de Serra té gran prestigi. Es considerat avui com un dels valors més segurs de la nostra pintura. Serra obrí molt aviat una exposició a can Parets. Hom l'espera amb molt d'interès.

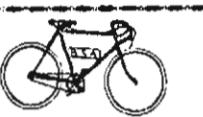
★ Sans-Jordi. — Es troba a Barcelona — procedent de la Casa de Velázquez, de Madrid — l'escultora senyoreta Sans-Jordi, que ha vingut a passar aquestes festes al costat de la seva família.

TRANSPORTS LA VASCO - CATALANA

Pròxim trasllat del carrer del Bruc, 60, al

CARRER DE LA DIPUTACIÓ, 307

per ampliació del negozi

REIS

Biblioteques B. S. A.
I de molt econòmiques

Rbla. Catalunya, 109-Aribau, 109

COMPÀNIA TRASMEDITERRÀN

MADRID: Passatge de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 4

LÍNEA RÁPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CÁDIZ-CANARIAS

Sortides setmanals els dissabtes, a les 10 hores. Electrificada i servei de motonautas

"CIUDAD DE SEVILLA" i "VILLA DE MADRID"

LÍNEA RÁPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia excepte els dissabtes, de Barcelona, a Palma, a les 19 hores, per les motonautas

"CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA"

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA-MÁG I BARCELONA-ZIBRIDA

LÍNEA COMERCIAL AMB ESCALAS A TOTS ELS POITS DE LA MEDIEGULLANA NORTE D'AMÉRICA I CANÀRIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous

LÍNEA COMERCIAL BILBAO-CÁDIZ-CANARIAS. — AMB ESCALA A TOTS LOS POITS DEL NORTE D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous

LÍNEA RÁPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIOS DE LA GUINEA ESPAÑOLA (FERNANDO POO). — Sortides els dies 17 de cada mes, amb escala a València, Alacant (Tarragona), Càdiz, Las Palmas Santa Cruz de Tenerife, Illes de Bio-Bio (Canàries), Montevideo o Frébault (Crisculata), Santa Isabel de Fernando Po, Balí (Tambacú), Bogo i Illes Benito (Crisculata), amb vapors

"PLUS ULTRA" i "LEGAZPI"

LÍNEA RÁPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA

Sortides de Barcelona els dijous i diumenges, a les 20 hores

"CIUDAD DE VALENCIA"

Preu a coberta: 9'00 pesetes. Billets d'anada i tornada a preus reduïts amb escala a tots els punts de la Península. Sortides de Barceloneta els diumenges

SERVEI QUINZENAL MEDITERRÀNIA-CANTABRICA

LÍNEA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN — MELLILLA — VILLA ALHUCEMEN — CEUTA I VICE-VIRGINIA

Sortides de Barcelona cada diumenge, amb vols horaris, a Mallorca els dissabtes, i d'Alacant cap a Oran els dissabtes, i d'Oran cap a Alacant els dissabtes, i d'Alacant cap a Barcelona els diumenges

Barcelona els diumenges

"COSTA BRAVA"

L'activitat política

L'activ

INFORMACIÓ D'ESPANYA

Les possibilitats revisionistes de Gil Robles

La comissió que en té cura creu que no es pot passar més temps sense homenatjar el senyor Lerroux

I s'interessa perquè s'accerlin els donatius

Madrid, 25. — "La Tierra", en el seu article de fons, diu:

El senyor Gil Robles ha aprovechado su perorata en el local de Acción Popular para ratificar sus deseos de revisión de la Constitución de la República, en cuyo camino nadie le hará retroceder, será intrusigante y no admitirá paliativos sobre todo en cuanto se refiere a los artículos 26 y 48. Pero como ya adelantábamos ayer, es preciso que los elementos que le son alicientes cuentan para la ardua empresa con el número necesario, consistente en las dos terceras partes de los diputados de la Cámara. Se opondrán rotundamente a semejante deseo los socialistas, los diputados de Unión e Izquierda Republicana y todos los republicanos hasta progresistas y conservadores, que no se prestarán a servir a la política de Gil Robles, aun cuando en los programas de alguno de estos partidos conste la reforma constitucional en lo que se refiere al artículo 26.

Así, pues, descartados los auténticos republicanos, entre los que habrá que incluir las fuerzas radicales, que votaron jubilosas la Constitución de la República, que llenaba las aspiraciones políticas de su partido, y que no llegarán hasta el extremo de revisar el Código fundamental del Estado, quedan aquellas fuerzas de antiguo afecto al régimen, la Lliga Regionalista, los agrarios y los liberales democráticos se encontrarán en la alternativa de servir la política del señor Gil Robles, preparándole un magnífico pedestal, o acatar la Constitución con todas sus consecuencias. En el seno de estos partidos se discutirá ampliamente sobre semejante tema, y de la discusión surgirá la luz y el camino a seguir. Después de lo poco complaciente que, políticamente hablando, ha resultado para estos elementos la CEDA, no podríamos extrañarnos mucho si no se prestaran a hacerle el juego a Gil Robles, dejando sus deseos revisionistas, para cuando aquél contase con fuerzas suficientes para llevarla cabo por su cuenta y riesgo.

Quedan los monárquicos, tradicionistas y aliosinos. Es de esperar que luchando por la restauración, no les interesa a estos elementos poner mano en corregir esto o aquella minúcia de la Constitución, porque querrán derribarla por completo junto con el régimen. No creemos que apoyen con sus votos al caudillo de Acción Popular, dejándose por el contrario en iranxa evidencia ante sus electores. Así, pues, es posible que el señor Gil Robles no tenga los votos necesarios para llevar a cabo aquella revisión.

De todos modos, nos enamorados de los principios que informa la Constitución no deben prescindirse demasiado por ella. El artículo 125 de esta ley fundamental en la vida del régimen y las condiciones del artículo final lo expresan con toda claridad, piden:

"Acordada la necesidad de la reforma, quedarán automáticamente disuelto el Congreso, y serán convocadas nuevas elecciones para dentro del término de 60 días. La Cámara elegida en funciones de asamblea constituyente decidirá sobre la reforma propuesta y actuará luego como Cortes ordinarias."

En este sentido, los enamorados de los principios que informa la Constitución no deben prescindirse demasiado por ella. El artículo 125 de esta ley fundamental en la vida del régimen y las condiciones del artículo final lo expresan con toda claridad, piden:

"Acordada la necesidad de la reforma, quedarán automáticamente disuelto el Congreso, y serán convocadas nuevas elecciones para dentro del término de 60 días. La Cámara elegida en funciones de asamblea constituyente decidirá sobre la reforma propuesta y actuará luego como Cortes ordinarias."

En este sentido, los enamorados de los principios que informa la Constitución no deben prescindirse demasiado por ella. El artículo 125 de esta ley fundamental en la vida del régimen y las condiciones del artículo final lo expresan con toda claridad, piden:

"Que s'inclogui la frontera de Canfranc en la tarifa de G. V. M. W. A. per a l'exportació de fonts seces i metàl·lides, ja establerta en la línia d'Urús a Port-Bou; que s'apliqui també la tarifa 263-204, amb iguals bases de percepció per determinats quòdiments que fan a les altres esmentades; que, a l'igual que s'ha fet en la línia del Nord, s'electrificà la de Canfranc en els trams de més pendent, sobrebat en el traçat de Jasa a França.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En l'escript s'estableixen les aspiracions d'Ossa en relació amb el ferrocarril, en els següents punts:

"Que s'inclogui la frontera de Canfranc en la tarifa de G. V. M. W. A. per a l'exportació de fonts seces i metàl·lides, ja establerta en la línia d'Urús a Port-Bou; que s'apliqui també la tarifa 263-204, amb iguals bases de percepció per determinats quòdiments que fan a les altres esmentades; que, a l'igual que s'ha fet en la línia del Nord, s'electrificà la de Canfranc en els trams de més pendent, sobrebat en el traçat de Jasa a França.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer resaltar la importància econòmica i estratègica del ferrocarril de Canfranc, la comunicació més directa entre París i Madrid, i la unitat entre Aragó i el Migdia de França, i la més interessant via per a l'exportació de la fruta de llevant reclamen igualtat de tracte, per part de l'Estat, per a questa línia, que es troba en desigualtat en relació amb les altres dues internacionals, malgrat la importància econòmica i estratègica d'aquest ferrocarril i de la seva importància en relació amb l'economia nacional.

En aquest escrit, després de fer

ESTRANGER

LLETRA DE DUBLIN

La situació econòmica d'Irlanda

Tenim davant nostre una lletra de Dublin que diu, si fa no fa, esquemàticament, el següent: "La balança de Comerç de l'Estat Lliure d'Irlanda és excellent. Punts febles de la balança comercial: Reglamentació misionosa del mercat de cereals, realització satisfactoria d'un sistema de coordinació de transports per via ferroviària per cent de tots els països civilitzats, l'economia intercanviària dels quals ofereix sovint aspectes avui per avui francament catàstrofics.

No oblidem, tampoc, que entre l'Estat Lliure d'Irlanda i Anglaterra ha estat declarat un estat de guerra duaner que fins ara, però, no ha modificat sensiblement l'intercanvi comercial entre els dos pobles, que, naturalment, es venen i compren allò que els és de consum obligat o similitud.

Effectivament, la situació de l'Estat Lliure d'Irlanda, comercialment, és ben favorable. No es coneixen encara xifres prou exactes de 1933 per a formar idea sense el risc de recificacions, si bé es tenen dades suficients que permeten creure que els resultats de l'exercici en curs són molt semblants als de l'any 1932.

Heu's ací un esplèndid enunciati de l'accio governamental dels dirigents del poble irlandès.

Efectivament, la situació de l'Estat Lliure d'Irlanda, comercialment, és ben favorable. No es coneixen encara xifres prou exactes de 1933 per a formar idea sense el risc de recificacions, si bé es tenen dades suficients que permeten creure que els resultats de l'exercici en curs són molt semblants als de l'any 1932.

Heu's ací un esplèndid enunciati de l'accio governamental dels dirigents del poble irlandès.

Ara bé, han estat formulades serioses objeccions respecte a la manera com s'aconsegueix l'equilibri de la balança de pagaments. Es diu que el sistema de loteries, aplicat a la dita finalitat, no té res d'estable, no essent tampoc factors essencials definitius els productes de pensions i les transferències dels emigrants. La tendència de les quals més aviat declina d'un temps ençà.

No poden negar-se aquests extrems, però voldrien que se'n diguis si no hi ha en tots els països nombroses partides precàries en la seva balança de pagaments. Es diu que el sistema de loteries, aplicat a la dita finalitat, no té res d'estable, no essent tampoc factors essencials definitius els productes de pensions i les transferències dels emigrants. La tendència de les quals més aviat declina d'un temps ençà.

En altre ordre de coses, la política econòmica seguida pels dirigents d'Irlanda té per base principal el desenvolupament de la cultura per damunt de tot i el millorament de la gent del camp, del benestar dels camperols, cercant constantment mercats bons i segurs per als fruits de la terra. Amb la política agrària seguida s'espera augmentar el nombre de treballadors rurals i donar a propietaris i arrendataries de terres una compensació per les pèrdues que la situació mundial del comerç els hagi pogut ocasionar.

Mentre la situació es mantingui en l'estat actual, el govern irlandès podrà prosseguir l'interior una política econòmica particular, mentre protegeix les exportacions.

En altre ordre de coses, la política econòmica seguida pels dirigents d'Irlanda té per base principal el desenvolupament de la cultura per damunt de tot i el millorament de la gent del camp, del benestar dels camperols, cercant constantment mercats bons i segurs per als fruits de la terra. Amb la política agrària seguida s'espera augmentar el nombre de treballadors rurals i donar a propietaris i arrendataries de terres una compensació per les pèrdues que la situació mundial del comerç els hagi pogut ocasionar.

Mentre la situació es mantingui en l'estat actual, el govern irlandès podrà prosseguir l'interior una política econòmica particular, mentre protegeix les exportacions.

En altre ordre de coses, la política econòmica seguida pels dirigents d'Irlanda té per base principal el desenvolupament de la cultura per damunt de tot i el millorament de la gent del camp, del benestar dels camperols, cercant constantment mercats bons i segurs per als fruits de la terra. Amb la política agrària seguida s'espera augmentar el nombre de treballadors rurals i donar a propietaris i arrendataries de terres una compensació per les pèrdues que la situació mundial del comerç els hagi pogut ocasionar.

Mentre la situació es mantingui en l'estat actual, el govern irlandès podrà prosseguir l'interior una política econòmica particular, mentre protegeix les exportacions.

Certament, aquesta diferència representa la més rotund desmentiment del que diem sobre la situació favorable de la balança comercial d'Irlanda, però l'equilibri es produeix per tres elements comptables, que són els que anotarem: De la mateixa manera que hi ha diners irlandesos situats a l'estrangeur, calculant-se que les rendes d'aquests capitals revertiran a l'economia del país més de 10.000.000 lluïres; el segon element està constituït per transferències que els immigrants irlandesos fan a llurs famílies, i que pugen uns 4.000.000 de lluïres; i la tercera partida prové, en primer terme, de rendes derivades de pescans de les quals són titolars irlandesos i import de les quals satisfa l'esterior; i, finalment, de sumes fiscals considerable que forneix la Loteria (Sweepstakes), calculant-se que el montant d'aquests dos capitols no és inferior a 6.700.000 lluïres. En resum, les tres partides fan 20.800.000 lluïres o 748.800.000 pessetes. La diferència, per tant, és insignificant, pot dir-se que la balança comercial irlandesa és d'un equilibri quasi perfecte, i més podria dir-se si alegiem

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.

Brussels, 25. (Servei Fabra.) Al Teatre de la Moneda han estat inaugurats els bustos de Massenet i de Henri Alberts.

Entre altres personalitats, hi assistiren l'ambaixador de França, M. Paul Claudel, i Juliette Massenet, filla del gran músic.

El bust de Massenet és obra de Darraq, conservador del Museu de Dijon. El d'Alberts és obra de Lambeau.</p

El Món del Teatre

ELS CAFES ON ES FA MUSICA

Programes per a avui

GRANJA ROYAL
SEXTET TOLDRA

Concert de deu a dotze de la nit.

Serenata espanyola, Albéniz; Les noches de Figaro, Mozart; Paganini, Lehár; Maruxa (intermedio), Vives; Il Barbier de Siviglia, Rossini; Vals trist (la petició), Sibelius; El cavaller de la Rosa, Strauss.

CAFF GRAN METRO
TRIO METRO

Concert de sis a vuit del vespre.

Mi Triana, Arom; Aires espanyoles, Plaids; El Danubio Azul, Strauss; La Reina Mora, Serrano; Werther, Massenet; Cocoter (Isaxo's), Tornel; Cançó de España, Congrio.

Concert de deu a dotze de la nit.

Festival de música vienesa

Màrxa militar, Schubert; Eva, F. Lehár; El Danubio azul (vals), Strauss; Cèlebre serenata, Schubert; Encís d'un vals, O. Strauss; Paganini, F. Lehár.

CAFE TIVOLI
QUINTET MUNNER

Concert de sis a vuit del vespre.

Je t'aime, Waldteufel; Capricho gitano, Händel; Mis Heilci, Audran; La cançó del oido, Serrano; El Profeja, Meyerbeer; La Contrabandista, Padilla.

Concert de deu a dotze de la nit.

Salle rire del Po, Capitani; Oriental, Albéniz; La Picarona, Alonso; Espanyol (obertura), Beethoven; Carmen, Bizet; La processó de Sant Bartomeu (sardana), Català; Fallo de Rosas, L. i Graval.

GRAN CAFE ESPANYOL

Concert de deu a dotze de la nit.

Marta; Antigone, obertura, J. Buisson; La Geisha, S. Jones; Duo de La Africana, jota, Caballero; Sol (vals) (sardana), Toldrà; Luisa Fernanda, secció, M. Torroba; Marx.

El programa d'Innocents al Novetats

Aquesta tarda, els actes primer i segon de la bellissima obra "Luisa Fernanda", amb estupend repartiment, i demés, "Curro Gallardo", per tots els seus creadors, i a la nit, "La Dolorosa" i "Curro Gallardo", per tots les primeiríssimes figures de la gran companyia lírica de Lluís Calvo.

Per al divendres vienen es preparen al Novetats cartells sensacionals.

Per tal de solemnitzar la festivitat d'Innocents hi haurà estupends cartells còmics, amb la cooperació d'eminentíssims artistes. Trini Avellí, Pepita Benavent, Segura, Vaeiriano Ruiz París, Artega, Baraja, Armengual i altres elements del quadre còmic — sense que per això es prescindís dels cantants — realitzaran veritables processos per tal d'entretenir i divertir el públic.

Aviat es coneixeran nous detalls d'aquesta festa, que promet ésser amenísima i divertida.

L'exit de "Los Caimanes" al Teatre Barcelona

Admirable és la comèdia recentment estrenada al Barcelona pels celebradíssims autors Adolf Torrado i Leandro Navarro.

Decididament, els joves comedionsgrats estan disposats a col·locar-se en primera fila, i segurament que ho aconseguiran. Un públic selectíssim, públic de gran teatre, acudi a l'estrena de "Los caimanes", i sincerament hem d'expressar que tots els espectadors sortien plenament satisfets de la comèdia, del seu problema, de l'interès, del to i la moral que resumeix l'obra en els tres actes de què consta.

Creatió gran, immensa la de Manolo Collado en el personatge central de "Los caimanes"; només un artista com ell, amb la seva formidable simpatia, pot suportar amb entesa, amb vitalitat, el dinamisme que tanca l'espor de "Ricardo Powell", heroi de la història esónica a què ens venim referint.

Joséfa Diaz d'Artigas, com sempre, plètorea de sensibilitat, d'expressió, en un personatge ple de dificultats i penys d'assimilar amb exactitud.

La gentil parella — que tant agrada al públic català — tingueré una triomf al gran superlatiu.

Amb "Los caimanes" tenen al Barcelona obra per estona: Josepha Diaz d'Artigas, Collado, Navarro i Torrado no cessen de rebre a diari sinceres i entusiastiques felicitacions.

Un festival benèfic organitzat per l'Assistència Infantil de la Residència Internacional de Senyorettes Estudiantes

diaria

Pensant en les diades de Nadal i Any Nou, i en els festeigs que les acompanyen, un grup de socis de l'Assistència Infantil de la Residència Internacional de Senyorettes Estudiantes ha organitzat per al vinent dia 20, a les deu de la nit, al teatre Partenon, una sessió

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112. Telèfon 73731
COMPANYIA CATALANA

Avui, festivitat de Sant Esteve Tardà, a les 17:30, el magnífic espectacle de Jaume M. Folch i Torres **ELS PASTORETS O L'ADVENIMENT DE L'INFANT JESUS**. A les 9: EL CARRER DEL VI I L'APRIL esclatant EL FIL DEL SENYOR GOLD

Mer., a les 10:15:

El fill del senyor Gold

Dium., tarda i nit. L'exit de Luis Elies EL FIL DEL SENYOR GOLD

Dissabte a la nit, estrena de

DON JOAN DE TERRASSA

de J. Navarro i Costabella

TEATRE VICTORIA
GRAN COMPANYIA LIRICA

Avui tarda:
LOS CLAVELES
i el gran èxit

LA MENTIRA MAYOR
Nit, a les deu:

A LA SOMBRA
— — —

LA MENTIRA MAYOR

a benefici de les Sales d'Infants de l'Hospital Clínic.

Aquesta sessió consistirà en dues representacions teatrals i una recitació a càrrec del rapsoda Alexandre Carreres. Les localitats, a 250 pesetes, poden adquirir-se als Mantzems Tivoli, Casp, número 13, i a Brull, 51; telèfon 12335.

Dissabte a la nit estrena de

"Don Joan de Terrassa", de

J. Navarro Costabella

Tot i que la comèdia de Lluís Elies "El fil del senyor Gold", consisteix en un èxit sense precedents, d'interpretació i de públic, per tal de seguir el pla de molt antvíus es formà l'actual empresa, dissabte a la nit, estrenenar en aquest teatre una altra comèdia que és gairebé segur que sera un nou èxit, un altre èxit definitiu.

Es tracta de la magnifica producció escènica del rellevant comedionsgraf J. Navarro i Costabella, comèdia en quatre actes: "Don Joan de Terrassa", obra que la notable formació catalana del Colisen Pompeia està assalant amb el més entusiasta optimisme.

TEATRE BARCELONA
Companyia Diaz de Artigas - Collado

AVUI, TARDÀ I NIT
EL GRANDIOS EXIT

DE NAVARRO I TORRADÓ

LOS CAIMANES

Representació de "Els Pastorets" al Teatre Studium

L'èxit de "Los Caimanes" al Teatre Barcelona

Admirable és la comèdia recentment estrenada al Barcelona pels celebradíssims autors Adolf Torrado i Leandro Navarro.

Decididament, els joves comedionsgrats estan disposats a col·locar-se en primera fila, i segurament que ho aconseguiran. Un públic selectíssim, públic de gran teatre, acudi a l'estrena de "Los caimanes", i sincerament hem d'expressar que tots els espectadors sortien plenament satisfets de la comèdia, del seu problema, de l'interès, del to i la moral que resumeix l'obra en els tres actes de què consta.

Creatió gran, immensa la de Manolo Collado en el personatge central de "Los caimanes"; només un artista com ell, amb la seva formidable simpatia, pot suportar amb entesa, amb vitalitat, el dinamisme que tanca l'espor de "Ricardo Powell", heroi de la història esónica a què ens venim referint.

Joséfa Diaz d'Artigas, com sempre, plètorea de sensibilitat, d'expressió, en un personatge ple de dificultats i penys d'assimilar amb exactitud.

La gentil parella — que tant agrada al públic català — tingueré una triomf al gran superlatiu.

Amb "Los caimanes" tenen al Barcelona obra per estona: Josepha Diaz d'Artigas, Collado, Navarro i Torrado no cessen de rebre a diari sinceres i entusiastiques felicitacions.

Noves composicions de Ravel

PRINCIPAL PALACE

PALEU DE L'ESPECTACLE

Companyia de variades MARGARITA CARRASCO

AVUI, TARDÀ I NIT

La super-revista de grandios exit

Las de los ojos

en blanc

La millor revista que s'ha presentat a Barcelona

L'èxit de "Aquesta nit i mai més" a l'Espanyol

L'allegria tradicional i sana de les festes nadalenques necessita imprescindiblement d'una hora espectacular que sigui el complement substancial que la satisfacció que ens enveja aquests dies.

Així està Josep Santpere, amb la seva formidable companyia, disposta a donar-nos l'espectacle apropiat de Nadal, la jazz melòdia "Aquesta nit i mai més", amb la seva dansa de cançons, sardanes, interès, joventut i bellesa. La popularitat que gaudeix en aquest moment la producció d'Alfonso Roura i el mestre Cotó no necessita elogis. L'èxit del qual s'ianés "Aquesta nit i mai més" arrossega amb ell la interpretació de Maria Teresa Klein, del tenor Emili Vendrell i Santpere.

Una veritable pluja de peticions envaixa la comptaduria de l'Espanyol, el públic s'ha donat perfecte compte del valor de l'obra, dels atraccions que li ofereixen els tres actes de "Aquesta nit i mai més", i no cessa d'encarregar entrades i localitats per a aquestes festes.

"Aquesta nit i mai més" és la veritable comèdia supersonesta que refocilarà el cos i l'esperit, en les tradicionals i accollidores vigiles nadalenques.

Quan acabi la seva actuació a Nova York, Toscanini tornarà a París.

Com es veu, Toscanini manté viva la seva decisió de no dirigir a Alemanya ni a Itàlia.

En aquesta nit i mai més" es

representa de "Las mujeres del Zodiaco", al Principal Palace

Represa de "Las mujeres del Zodiaco", al Principal Palace

TEATRE APOLLO
(Nova empresa)

Companyia catalana de grans espetacles CABALS - CLAPERA

Avui, tarda de Sant Esteve, tarda, a tres quartes de quatre. Primer: JA HA ARRIBAT L'ONCLE. Segon:

Les verges caigudes

L'obra que totom aplaudix. L'èxit més gran del teatre català

Nit, a les deu:

LES VERGES CAIGUDES

L'obra de l'èxit veritable. Es una obra per a totom

Dium., dijous, tarda: **EL PASTORET**. Nit i sempre: **LES VERGES CAIGUDES**

Les representacions de "La Papirusa" al Romea

La presència d'Irene López Heredia, l'actriu que més b'entén i interpreta aquests tipus de drama del teatre modern, amb Mari Asquerino, el notable primer actor d'alta comèdia, ha viscut a augmentar el prestigi i la popularitat que gaudeix la seva personalitat teatral barcelonina.

Per altra part, l'elecció d'obra per a questa reaparició davant el nostre públic, després d'un breu eclipsi, ha estat un èxit.

"La Papirusa" és, indubtablement, una gran obra de teatre, on la gràcia i el sentiment tenen una felicitat expressiva, i l'atenció de l'espectador, desperta des de la primera escena, es manté viva i amb la més pregona emoció, passant pels seus episodis graciosos fins a l'acabament. "La Papirusa" és sorollosament ovacionada pel públic que omple diàriament la sala del Romea.

Irene López Heredia i Mari Asquerino, que descendeix de músics, la estat directora de l'Òpera de Berlín, en substitució del cívic Furtwängler, el mestre Clemens Krauss, director de l'Òpera de Viena.

Clemens Krauss, que descendix de músics, la estat directora de l'Òpera de Nuremberg i de la de Stuttgart, i durant cinc anys exercí el càrrec d'intendent de l'Òpera de Frankfurt. No obstant, Viena, la seva ciutat natal, l'atreix, i allí marxa com a director de l'Òpera i professor de l'Acadèmia de Música.

Krauss és un excellent director d'orquestra, i de quin èxit?

Per a cobrir la vacanta que ha deixat a Viena ha estat designat Félix Weingartner, un altre eminent mestre, que actualment exerceix el càrrec de director del Conservatori de Barcelona.

Weingartner és molt conegut a Barcelona, per haver dirigit al Liceu algunes temporades d'òpera.

Entrarà oficialment en funcions en el seu nou lloc el primer de setembre de 1935; però des del primer de gener prestarà el seu concurs a l'Òpera de Viena, en la mesura que li ho permetrà.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

Per qüestió de la seva condició de director oficial de la companyia de comèdia, el seu nou lloc no serà l'Òpera, sinó el Teatre del Romea.

ELS ESPORTS

NATACIÓ

Andreu Lepage, Carme Solano i el C. N. Barcelona, guanyadors de la XXVIII Copa de Nadal

Francesc Farell, Carles Martí i Francesc Sabater plenaren l'equip de guanyadors, en les res-
tives categories. -- La prova constitueix un gran
de públic, de participants i d'organització

que vades, com enguany, han
guanyat la Copa Nadal amb una
sime. La prova ha assolit el gran
èxit que s'esperava dels participants
en aquests darrers dies, ho vol-
tribuir a l'èxit de la resta lluita
magnífica que ha servit de gòg-
espectadors i per a aminorar un
del dels participants.

El club dels de Barcelona que
en el nostre article diuia, la
seua grata història, a part dels
jocs de cada any, ha viscut ho
a celebrar la tradicional prova
en grans sèries d'especta-
cials, no hi havien participat mai i
que ho feien per primera ve-
resa. En aquestes darreres setmanes, son uns
mesos. També poden dir que ha
estat un gran èxit de participants,
i dels cent cinquanta inscrits sou
una vintena van deixar de pre-
sentar-se al punt de sortida, i el nom-
brular superava bastant totes les
celebracions fins ara. De l'organ-
ització solament que no troba-
mida, queda fet el millor

guanyador absolut ha estat Andreu Lepage del C. N. Barcelona, en magnifica forma, la coberta
en el temps de 2 minuts 25, milloraix també el record de la
que detentava des de molts anys
d'alemany Heitmann, amb els tems
menys 26 segons.

La categoria femenina, Carme Solano
ha renovat la victòria d'altres
que ha demonstrat que avui per avui
és la millor nedadora en totes
ells. L'any passat va la inquietar
Bennet, enguany ha estat la seua
germana Enriqueta, però cap de
ells no ha pogut enderrocar-la del
campeona.

La categoria infantil, el mentit
del C. N. Catalunya, ha asso-
nimperat en bona cursa i amb
un molt igual a dels dels que hi
pertinen a grans.

Martí del C. N. Barcelona,
avui la categoria de debutants, da-
rà estrena nedadors i d'adversaris
amb del primer lloc com Bernat
Vallès, els quals, fins als darrers,
hi han disputat la victòria.

Francesc Sabater ha guanyat meta-
da la categoria de seniors.
En el festival al port, se n'a-
vui a la pescina del C. N. Ca-
ta, a la memòria del qui en vida
era animador de la natació ca-
rismàtic Soler i Brufau, la recor-
da del qual va aparellada amb la
màniga.

Sol ha constituit, amb el re-
sultat de premis als guanyadors de
la 1a part de water-polo entre
seleccions de jugadors de primera
fila del Club.

El torneig ha estat durament disputat,
a la gran qualitat de forces i ha
amb la victòria de l'equip blanc,
els a.

Per a començar el partit, els ju-
ges i espectadors han guardat un
silenci a la memòria d'anguill
gràcies al qual la Cova de
la tè vint-i-vuit anys desixen-

... .

... d'arribada ha estat avui:
Joves lluita, infantil
Francesc Farell (C. N. Ca), 3 m.
10 s.
J. Salvador (C. N. Ca), 3 m.
10 s.
Francesc Cardona (C. N. Ba), 3 m.
10 s.
Lluís (C. N. Ba), 3 m. 23 s.
Juan Rovira (C. N. Ba), 3 m.
J. Farell (C. N. Ca), 3 m.
J. Rosell (C. N. Ba), 3 m.
E. Casals (C. N. Ba), 3 m. 22 s.
Castells (C. N. Ba), 3 m. 43 s.
T. Gabrieles (C. N. Ba), 3 m.
L. Cardona (C. N. Ba), 3 m. 26 s.
P. Monreal (C. N. Ca), 4 m. 5 s.
Carreras (B. A. C.)
P. Pedrosa (C. E. M.)

Joves lluita, debutants (Primera)

E. Bernat (C. N. Ad), 2 m. 56 s.

Abaraner (F. A. E. E. T.), 2 m.
56 s.

Carmen (C. N. S.), 2 m. 10 s. 4-10

Antonio (C. N. Ad), 3 m. 18 s.

Sergio (C. N. S.), 3 m. 10 s.

Pau (F. A. E. E. T.), 3 m.

Silvana (C. E. M.), 3 m. 28 s.

Julia (O. C.), 3 m. 31 s. 4-10

Merito (F. A. E. E. T.), 3 m.

3-10

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

... .

<p

